

Surera de les Fatjones

Sant Just Desvern

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Torrent d'en Llevallol, s/n.
Emplaçament A 285 m a l'oest del mirador del turó d'en Corts.

Coordenades:

Latitud: 41.407348
Longitud: 2.0975609
UTM Est (X): 424572
UTM Nord (Y): 4584371

Classificació

Número de fitxa 08221 - 338
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: Arbre o arbreda d'interès
Observacions protecció: Número AIL-23-2013 del catàleg proposta de l'Ordenança de protecció de l'arbrat i dels espais verds de Sant Just Desvern, proposat com AIL (Arbre d'Interès Local), ordenança aprovada en Ple de l'Ajuntament el 25 de setembre de 2014.
La serra de Collserola forma part de la Xarxa Natura 2000, una xarxa europea d'espais naturals protegits que té com a objectiu garantir la biodiversitat mitjançant la conservació dels hàbitats naturals i de les espècies de flora i fauna silvestres d'interès comunitari. El 5 de setembre de 2006, el Govern de Catalunya, amb l'Acord de Govern 112/2006, aprova la llista definitiva de LIC (Lloc d'Importància Comunitària) i de ZEPA (Zona Especial Protecció Aus) que configura la Xarxa Natura 2000 al nostre país.
El Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge del Parc Natural de la Serra de Collserola (PEPNat), aprovat el 2020 amb aprovació definitiva per Acord de Govern de la Generalitat de Catalunya en sessió del 6 d'abril de 2021, estableix les directrius per a

la preservació dels valors naturals i paisatgístics del parc, així com per a la regulació dels usos i activitats que s'hi desenvolupen. Aquest pla és l'eina principal per a la gestió sostenible de l'espai natural.

Data aprovació:	dj., 25/09/2014 - 12:00
Número inventari	Catàleg d'Arbres Singulares del Parc Natural de Collserola (nº 7),
Generalitat i altres inventaris	Inventari dels Elements d'Interès Especialment Rellevant del PEPPNSC (nº A219)
Accés	Fàcil
Ús actual:	Social
Titularitat	Privada
Titular:	08219A002000120000KL
Fitxes associades:	
<u>Pi blanc de les Fatjones</u>	
Autoria de la fitxa	David Torres Rodríguez - Kuanum
Data de registre de la fitxa:	dt., 04/03/2025 - 09:52

Descripció

Exemplar d'alzina surera (*Quercus suber*) de 16,5 m d'alçada, amb un perímetre de tronc de 2,4 m i 14,8 m de diàmetre de capçada. L'arbre està situat al torrent d'en Llevallol, a una zona de bosc mixt amb altres exemplars d'alzina surera, dins del Parc Natural de Collserola.

De la família de les fagàcies, presenta una capçada ampla, densa i irregular. El tronc, recte i robust, està cobert per una escorça gruixuda de suro molt clivellada de color cendra, igual que les branques.

És un arbre perennifoli de fulles simples endurides (coriàcies), alternes, de forma el·líptica i amb les vores denticulades o senceres. L'anvers de les fulles és de color verd fosc lluent i el revers de color gris blanquinós, tonalitat que li proporcionen els petits pèls que la cobreixen. Floreix entre abril i maig amb inflorescències masculines en aments penjants i femenines solitàries o agrupades. Produeix aglans, un fruit ovoide de color marró de gust amargant.

Història

Espècie autòctona de la Mediterrània occidental, present de manera naturalitzada formant boscos, però també cultivada des de temps antics per aprofitar la seva escorça. Creix sobre sols silicis en llocs frescos i protegits de gelades.

L'aprofitament de l'alzina surera és ancestral. Els aglans han estat i continuen sent aliment del bestiar, en especial del porcí. La fusta molt dura i pesada, de color vermellós, era emprada per la construcció de rodes de carro i eines del camp. Malgrat no tenir la qualitat de la fusta de l'alzina, també és valorada com llenya i per fer carbó. L'escorça interna era utilitzada per tintar la roba.

L'escorça de l'alzina surera ha estat explotada des d'època antiga per realitzar diversos elements amb el suro: recipients, soles de sabata, objectes decoratius, ruscs per l'apicultura o taps d'ampolla, aquests darrers es van generalitzar a partir del segle XVIII. Actualment, la indústria explota el suro amb múltiples aplicacions, des de la impermeabilització i aïllament en la construcció, passant per la fabricació de taps o la confecció d'elements de roba i calçat.

Els aglans també ha tingut aplicacions en medicina tradicional, emprats com astringents consumits en cru o en farina. A l'aigua resultant de la cocció dels fruits se li atribueixen propietats antisèptiques.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANT JUST DESVERN (2014). *Ordenança de protecció de l'arbrat i dels espais verds de Sant Just Desvern*.

CABALLERO ARROYO, Cecilia; GUAL DEVESA, Ramon; RUEDA AGUILERA, Ferran (1997). *Arbres de Sant Just Desvern*. Ajuntament de Sant Just Desvern.

Enllaços d'interès:

[Arbres Singualars del Parc Natural de Collserola](#)

[Herbari Virtual del Mediterrani Occidental](#)

[Flora Catalana](#)

[Inventario Español de los Conocimientos Tradicionales relativos a la Biodiversi...](#)

